Sportul, necesitate populară în U.R.S.S....

...sau explicație la miracolul sportiv sovietic

Pentru cei neinițiați, ridicata clasă a sportului sovietic și rapida ascensiune și afirmare a educației fizice din U.R.S.S. constitue un inexplicabil miracol. Și totuși misterul e mult mai ușor de pătruns decât s'ar crede la prima impresie, pentrucă, de fapt, nu e vorba de niciun miracol.

In orice caz nu, dacă se cunosc și se trag la justa lor valoare în balanță barem o parte din concepțiile și practicele statale sovietice în direct raport cu sportul.

De aci, rostul articolului nostru: o explicație a realizărilor rusești pe tărâm sportiv, începută — logic — cu o definiție, oarecum, a sportului sovietic.

Sportul constitue în U.R.S.S. o necesitate pentru marile masse ale poporului, pentru a cărui sănătate el este socotit un primordial mijloc de întărire.

Anual, conducerea și sindicatele pun la dispoziție — pentru desvoltarea educației fizice și a sportului în țară — sute de milioane de ruble, scopul final al sistemului sovietic de educație fizică fiind difuzarea sa în toate straturile sociale, răspândire ce facilitează îmbunătățirea și menținerea sănătății cetățenești: în slujba muncii de construcție, reconstrucție și apărărei Patriei.

Cât privește modul de predare a educației fizice, aceasta se face în U.R.S.S. pe baze științifice amănunțit studiate. — Până în momentul începerei războiului cu Germania lui Hitler, funcționau în Uniunea Sovietică patru institute speciale pentru prelucrarea și aprofundarea tuturor fațetelor diferitelor probleme în legătură cu educația fizică. Două din principalele teme de lucru ale acestor institute erau programele lecțiilor de educație fizică în școale și planurile de antrenament în diverse sporturi.

In afară de cele patru institute, există o seamă de școale speciale, cari pregătesc instructori și antrenori, în clipa de față activând în Rusia Sovietică 27 școale technice și 6 școale pedagogice de educație fizică, acestea din urmă având afiliate fiecare în medie 100 de secții. Absolvenții școalelor pedagogice primesc misiunea de a instrui copiii școalelor mijlocii la clasele mici, echivalente cu clasele gimnaziale dela noi.

Pe lângă aceste școale, mai sunt încă 7 superioare, institutele de educație fizică, referitor la cari putem enumera câteva interesante și concludente cifre. Astfel, institutele din Moscova și Leningrad au scos în ultimii cinci ani în total 2521 profesori, statul acordând institutelor peste 17 milioane ruble, ceeace înseamnă că fiecărui student i-a revenit anual o sumă ce depășește 10.000 ruble. Câteva sute de specialiști ai acestor institute lucrează azi în organizații sportive, școale și'n armată ca educatori.

In medie, cursurile școalelor speciale de educație fizică sunt urmate astăzi de mai mult de 10.000 studenți.

Instalațiile sportive, echipamentele, materialele și aparatele cu cari se lucrează sunt procurate de stat sau organizațiile sindicale. Tot statul și organizațiile profesionale contribue la construirea mai tuturor stadioanelor, parcurilor sportive și bazinelor de înnot. In cei din urmă 10—15 ani până la războiu, s'au construit în U.R.S.S. aproximativ 600 stadioane, 14.000 terenuri speciale — rezervate activităței sportive și gata în orice clipă să primească orice aparaturi speciale — 45.000 terenuri pentru jocuri cu mingia (basket și volley-ball), 6000 terenuri de sky și peste 500 bazine de înnot.

Aproape fiecare mare oraș posedă un spațios stadion, cu pistă de alergări, vestiare, dușuri și mai multe terenuri. Războiul a oprit construirea câtorva imense stadioane, cum a fost spre exemplu cel din Moscova, al cărui plan prevedea o capacitate de 105.000 spectatori.

Astăzi, după ce plaga războiului a trecut, miile de tineri și tinere iau din nou cu asalt stadioanele, căutând în sport întărirea fizică necesară la munca de reconstrucție a țării.

Organizațiile sportive fac eforturi mari pentru a-și completa inventarele cu materialele sportive distruse de războiu, în special cele de tennis și canotaj, sporturile cele mai răspândite azi în U.R.S.S.

De mai bine de zece ani, s'a instituit un concurs compus dintr'o întreagă serie de exerciții fizice sintetice, un complex de exerciții fizice, denumit „Gata pentru muncă și apărare".

Acest complex, care are corespondent la noi concursul pentru „Insigna de atlet complet", cuprinde întreceri din diferite sporturi: alergări, aruncări, sărituri, tir, înnot. Fiecare din aceste probe are normele sale de disputare, în strictă dependență de performanțe și vârstă. Cel care îndeplinește toate punctele impuse de program primește o insignă sportivă. Exercițiile complexului sunt astfel alese, încât să fie utile totalei pregătiri fizice individuale — pornind dela cea elementară, — desvoltând gustul de sport și atrăgând concurenții la continuarea acumulării de noui cunoștințe în materie de educație fizică.

Până în clipa isbucnirei războiului în țară, peste zece milioane de tineri și tinere purtau pe piept insigna „Gata pentru muncă și apărare", fără a socoti pe posesorii ei încadrați în armată.

In modul acesta, organizația sovietică de educație fizică urmărește ca, pregătind — din rândurile tineretului — cadre sportive calificate, să ridice la un nivel egal technica tuturor sporturilor, în Uniunea Sovietică recordurile nefiind categorisite doar individual, ci și pe organizații.

Așadar, în rezumat: educarea minuțioasă a individului, creearea, stimularea și disciplinarea masselor, în slujba unor înalte țeluri patriotice și având la bază solide precepte de utilitate națională higienică = unica explicație a miracolului sportiv sovietic.

C. Iacint

PATRIA Sporturilor de masse

Campionii naționali sovietici de atletism ai anului

Probe masculine — probe femenine — pentathlon — decathlon

750 atleți au luat parte la campionatele naționale de atletism ale U. R. S. S., cari s'au desfășurat în luna Septembrie 1945, la Moscova, pe stadionul Dinamo, între 16 și 23 ale lunii.

Cel mai mare succes a fost obținut de atleții sindicaliști, din 36 titluri femenine câștigând 22, iar din 54 masculine revenindu-le 14 titluri de campioni.

Iată, în continuare, nouii campioni de atletism ai Uniunii Sovietice, în ordinea probelor:

Campionatele femenine

100 m. plat: V. Letova (Moscova) = 12,5"
200 m. plat: V. Krasicova (Leningrad) = 25,5"
400 m. plat: A. Ciudina (Moscova) = 59,0"
800 m. plat: E. Vasilieva (Moscova) = 2'18,3"
1500 m. plat: E. Vasilieva (Moscova) = 4'41,0"
80 m. garduri: V. Fochina (Gorki) = 11,6"
Inălțime: G. Ganeker (Baku) = 1,55 m.
Lungime: G. Turova (Moscova) = 5,61 m.
Disc: K. Mainciaia (Moscova) = 43,40 m.
Greutate: T. Sevrincova (Moscova) = 14,31 m. = *record.*
Suliță: L. Anochina (Leningrad) = 43,39 m.
Grenadă: T. Karpova (Ivanovo) = 48,57 m.
Pentathlon: K. Emelianova (Sverdlovsc) = 3671 puncte, acumulate în următoarele probe:
100 m. plat: 12,7"
800 m. plat: 2'35,3"
lungime: 4,99 m.
suliță: 33,53 m.
disc: 39,35 m.

Liudmila Anokine recordwo-mană mondială la suliță 49,32 m.

S. Kuznețov — campionul și recordmanul U. R. S. S. la decathlon și săritura în lungime

Campionatele masculine

100 m. plat: N. Karaculov (Moscova) = 10,8"
200 m. plat: P. Golovchin (Moscova) = 21,9"
400 m. plat: S. Komarov (Moscova) = 49,7"
800 m. plat: A. Zimin (Moscova) = 1'56,9"
1.500 m. plat: E. Vitonsme (Estonia) = 3'57"
5.000 m. plat: S. Prjevalschi (Moscova) = 15'00,6"
10.000 m. plat: V. Vanin (Moscova) = 31'37,8"
3.000 m. obstacole: P. Stepanov (Moscova) = 9'29,6"
110 m. garduri: I. Anisimov (Ucraina) = 15,6"
200 m. garduri: I. Anisimov (Ucraina) = 26,1"
400 m. garduri: B. Toreichin (Regiunea Moscova) = 57,3"
Ștafeta 4×100 m. plat: Moscova (Golovchin, Iarco, S. Kuznețov, Karaculov) = 42,7"
Ștafeta suedeză: Moscova (Zimin, Komarov, Iarco, Karaculov) = 3'18,6"
Inălțime: G. Atanelov (Gruzia) = 1,85 m.
Lungime: S. Kuznețov (Moscova) = 7,49 m. = *record.*
Triplu-salt: B. Zambrimborț (Moscova) = 15,05 m.
Prăjină: V. Diacicov (Moscova) = 3,80 m.
Ciocan: Al. Șehteli (Leningrad) = 52,16 m.
Disc: L. Mitropolschi (Moscova) = 45,90 m.
Suliță: V. Alexeev (Leningrad) = 66,37 m.
Greutate: D. Goriainov (Leningrad) = 14,58 m.
Grenadă: Zș Kotelnicov (Regiunea Maritimă) = 75,18 m.
Decathlon: S. Kuznețov (Moscova) = 7082 puncte (record), obținut prin următoarele performanțe:
100 m. plat: 11,3"
lungime: 7,31 m.
greutate: 11,82 m.
înălțime: 1,75 m.
400 m. plat: 52,7"
110 m. garduri: 15,6"
disc: 36,23 m.
suliță: 48,71 m.
prăjină: 3,60 m.
1.500 m. plat: 4'27,8"

Nemții, distrugători de stadioane și ucigași de sportivi*)

de A. VITALIN

In timpul vremelnicei ocupații a teritoriilor sovietice, hitleriștii n'au distrus numai fabricile, întreprinderile și așezămintele culturale, dar și instalațiile sportive de seamă.

Iată, de exemplu, una din nelegiuirile nemților, din Taganrog, care a fost sub stăpânirea lor mai mult de doi ani.

In acest oraș, așezat pe malul Mării Azov, s'au construit după revoluție numeroase fabrici, întreprinderi și instituții culturale, o mare amploare căpătând și sportul. Acolo au crescut și s'au format vestiții tennismani Bolonenco și Mișcenco, luptătorii Victor Socolov și Constantin Derici, — de mai multe ori campioni ai U. R. S. S., — Pisarev, învingătorul în cursa de regate a mărilor Azov și Neagră și campionul celor două mări, — și Potani, campionul Uniunii la motociclism.

Deasemenea, echipa unei fabrici din Taganrog a câștigat într'un an cupa U. R. S. S.

Orașul acesta avea zeci de săli de gimnastică, terenuri, mari stadioane și minunate bazine de înnot.

Nemții nu au lăsat în urma lor nici un stadion, transformându-le în cimitire pentru soldații și ofițerii lor. A fost distrus minunatul Yacht-Club, mândria sportivilor din Taganrog, precum a fost distrusă și spațioasa sală construită la noul club „Stalin", ca și sălile de gimnastică ale școalei de aviație „Cicalov" și ale clubului „Spartac".

In Taganrog, era un frumos și vast parc, la sădirea căruia a luat parte și Petru I. Nemții au scos pomii din rădăcini, iar terenurile de tennis, basket-ball, volley-ball și pista de alergări ce erau în parc au fost acoperite cu pământ.

Au scos țevile canalizărilor de apă ale bazinelor, au spart sau transportat bărcile, distrugând stația de apă din pădurea Poliacovschi.

10.000 de locuitori din Taganrog, din cari jumătate sportivi, au fost împușcați, chinuiți sau spânzurați, pentru că s'au opus să părăsească orașul.

Găsind o insignă sportivă la tânărul Ivan Ivan Epifanovici, l-au împușcat după ce l-au supus unor chinuri groaznice, omorînd la fel pe motociclistul Miroșnicenco, doctorul sportiv Krasic și mulți alții.

La Kiev, nemții au împușcat pe campionul U.R.S.S. de lupte, categoria grea, Aron Gonjin, iar pe Nicolai Trusenco pentru simplul motiv că era un bun football-ist, de mai multe ori selecționat în reprezentativa Uniunii. Omorîndu-l, nemții urmăreau același bestial scop de a șterge orice urmă de cultură și sport în timpul ocupației lor.

Ce gândea Trusenco în clipa când nemții au îndreptat automatele asupra lui, nu știu. Știu în schimb ce a spus.

Le-a aruncat în față un strigăt care a cuprins în el și viața și moartea: „Trăiască Stalin!", și a căzut, străpuns de cartușele de bronz, — mort, dar nu învins.

*) Din volumul *„Viața Sportivă a Muncitorilor Sovietici"*.

Tirul sovietic are campion suprem pe V. Odnoletcov

Campionatele naționale de tir ale U. R. S. S. s'au desfășurat în 1945 la Moscova și au durat șapte zile.

Pentru prima dată după terminarea războiului maeștrii sovietici de tir s'au întâlnit în competiția cea mai de seamă a Uniunei, reușind rezultate excelente.

Lupta s'a dus strâns, până la ultima probă din cele opt prevăzute de campionat, între maeștrii de sport V. Odnoletcov, N. Galkin (Dinamo) și G. Onisimov, președintele Osoaviahimului.

Iar până la terminarea probei finale nu se putea ști care din aceștia va fi campion.

O victorie datorită rutinei

Victoria a revenit unuia dintre cei mai vechi maeștri de sport ai Uniunei, Vasilii Ivanovici Odnoletcov, care a învins datorită rutinei sale căpătate în nenumăratele concursuri la cari a luat parte.

Iată rezultatele obținute de campion, rezultate cari i-au adus victoria:

la tragerea de războï: 511 puncte din 600 posibile=152 în picioare, 174 în genunchi, 185 culcat;

dela distanța de 600 m: 145 puncte din 200 posibile, ceeace a constituit un nou record al U. R. S. S. — Interesant de remarcat că la aceste probe V. Odnoletcov a fost superior cu 17 și 20 puncte celui de-al doilea clasat.

In rest, campionul a eșit primul la tragere cu cartușe de calibru redus și al doilea la tragerea de viteză într'un minut, la tragerea contra-timp câștigând deasemenea locul secund.

Exceptând recordul lui Odnoletcov, au mai stabilit recorduri naționale Dolgoborodov dela Dinamo, care la tragerea contra-timp a tras în 23 ținte, totalizând 189 puncte (adică în 8 ținte mai mult ca vechiul record U. R. S. S.).

Tot așa, Onisimov (Osoaviahim) a ameliorat vechiul record de pistol al Uniunei cu 4 puncte, trăgând dela 50 m., din 100 puncte posibile, 84.

*

In afară de consacrații maeștri de cari ne-am ocupat mai sus, au concurat cu mult succes și câțiva tineri sportivi, și anume: Ivanilov, Luzin, Klinev (Dinamo), Eselson (Spartac), Abramov (Osoaviahim) și Telsicov.

Dintre aceștia, ultimul a îmbunătățit recordul la tragerea de viteză, care a tras într'un minut 123 puncte în 15 ținte.

Campionatul U. R. S. S. pe echipe a revenit ușor formației Dinamo, locul doi fiind câștigat de Osoaviahim, în urma unei lupte aprige duse cu Spartac.

Recordurile sovietice de motociclism

Sporturile mecanice cunosc în Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice o amploare rar întâlnită pe continent, și în special motociclismul.

Nu există oraș, — mare sau mic, — în care acest sport să nu fie practicat pe o scară întinsă.

Nouile recorduri, — stabilite în urma campionatului din 1945, — recorduri pe cari le publicăm mai jos, — desvăluie treapta ridicată a nivelului atins de motociclismul sovietic.

Nouile recorduri bărbătești

125 cmc.: S. Ovcinchin *(Moscova) = 4 ore 20' 38,2"*
250 cmc.: G. Domanschi *(Tallin) = 3 ore 17'00,4"*
350 cmc.: V. Silantiev *(Moscova) = 2 ore 29'08,1"*
500 cmc.: N. Șcumilchin *(Leningrad) = 2 ore 22'08,5"*
750 cmc.: N. Șcumilchin *(Leningrad) = 2 ore 22'08,5"*
Peste 750 cmc.: N. Șcumilchin *(Leningrad) = 2 ore 22'08,5"*
600 cmc. cu ataș: G. Kurbașov *(Moscova) = 3 ore 12'08,5"*
Peste 600 cmc. cu ataș: N. Okunev *(Irbit) = 2 ore 56'09,9"*

1 km. lansat

125 cmc.: S. Ovcinchin *(Moscova) = viteză 69,177 km.*
250 cmc.: O. Kuberkupp *(Tallin) = viteză 113,243 km.*
350 cmc.: R. Trikk *(Tallin) = viteză 143,312 km.*
500 cmc.: F. Fomson *(Tallin) = viteză 159,503 km.*
750 cmc.: F. Fomson *(Tallin) = viteză 159,503 km.*

1 km. de pe loc

125 cmc.: S. Ovcinchin *(Moscova) = 69,177 km.*
250 cmc.: O. Kuberkupp *(Tallin) = 88,473 km.*
350 cmc.: R. Trikk *(Tallin) = 107,623 km.*

Nouile recorduri femenine 100 km.

250 cmc.: L. Ozolina *(Moscova) = 58'51,1"*
500 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 50'12,0"*
750 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 50'12,0"*
Peste 750 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 50'12,0"*

1 km. lansat

250 cmc.: A. Trunanian *(Moscova) = 122,908 km.*
500 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 149,068 km.*
750 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 149,068 km.*
Peste 750 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 149,068 km.*

1 km. de pe loc

250 cmc.: A. Trunanian *(Moscova) = 98,253 km.*
500 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 106,761 km.*
750 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 106,761 km.*
Peste 750 cmc.: L. Troțevscaia *(Moscova) = 106,761 km.*

SKY-UL, UNUL DIN CELE MAI VECHI SPORTURI RUSEȘTI

Skyul a devenit în ultima vreme cel mai pur și complet sport de mase al țării. Cu șase ani în urmă, sindicatele au hotărît să organizeze curse pe skyuri, la cari să poată concura și începători, hotărîre a cărei aplicare a constituit un însemnat impuls și o sensibilă afirmare a acestui sport. In 1944 la cross au luat parte peste nouă milioane de concurenți, în general numărul concurenților la cross s'a ridicat în timpul războiului la 26-27 milioane.

De altfel, crossurile au devenit în Rusia veritabile sărbători populare, la ele participând și bătrâni și tineri, iar în 1941 proba a fost câștigată de Alexandru Zimin, tăetor de lemne din Leningrad, în vârstă de 74 ani, care a parcurs 10 km. în 58 minute.

Până la crossurile de masse însă, skyul era întrebuințat în mare măsură pentru deplasări. Primul marș pe skyuri a fost făcut în 1923 de către patru comandanți ai Armatei Roșii, cari au parcurs în 27 zile 1400 km., dela Arhanghelsc la Moscova, cu o viteză medie de 52 km. Imediat după aceasta, 3 skyori au mers dela Moscova la Oslo, adică 1900 km., în 29 zile.

Peste doi ani, soldatul roșu Kuropotchin a parcurs în 60 zile 2800 km., iar peste alți cinci ani o grupă de soldați și ofițeri au făcut un interesant concurs, împărțindu-se în echipe de cinci și sosind la Moscova în felul următor: prima grupă dela Irkuțc 5300 km., a doua dela Nercinsc 6910 km., a treia 1000 km. dela Acinsc și a patra dela Bocicoreva 8134 km., această ultimă grupă stabilind un timp record.

Intreaga distanță a fost acoperită în 87 zile, cu o viteză medie de 93,4 km.

Actualmente, e foarte greu de găsit în Uniunea Sovietică un oraș sau un centru muncitoresc unde să nu se țină concursuri de sky sau să nu se practice cel puțin acest sport.

Insigna G. T. O.

Skyul face parte din complexul sportiv de stat „G. T. O.", care are exerciții obligatorii, fără cari nu poți primi insigna.

Ca și alte sporturi, practicarea skyului depinde de terenul pe care este învățat.

Pentru insigna G.T.O. se cer numai noțiunile elementare, cari fac parte din prima categorie, un concurs ținându-se după categorii, I, II și III, și pe Uniune, adică a maeștrilor.

Astfel, pentru bărbați, la o alergare de 10 km. se cer următoarele timpuri: categoria III-a 53 minute, categoria II-a 48 minute și categoria întâia 43 minute. Pentru femei: 72 minute, 63 minute și 56 minute. Pentru a primi titlul de maestru, trebue să fii clasat printre primii zece în campionatul național.

In timpul ultimilor doi ani de răsboiu, înțelegătoarea conducere a Uniunei a admis tuturor militarilor ce luau parte la concursuri câte 20-30 de antrenamente săptămânal, fapt care a avut ca rezultat nivelarea clasei maeștrilor.

Toți skyorii, dar mai cu seamă cei tineri, fac cei 10 km. în 50 și chiar 45 minute. In afară de viteză, la crossuri se cere și aruncări de grenadă de pe skyuri, mers târîș, trecere peste garduri, luptă la baionetă și alte elemente de luptă.

Foarte mult se practică skyul în Armata Roșie și chiar pe front se făceau întreceri pentru campionatul unității.

Mai mult, la un antrenament, un comandant a pregătit cu minuțiozitate atacul zilei următoare. Pe frontul Leningradului, erau alcătuite grupe de asalt, cari blocau înaintarea dușmanilor și le distrugeau tancurile cu grenade.

Intr'o poziție a frontului central, unde un sat întărit a putut fi cu greu cucerit, se vedeau în spatele lui skyori, cari se antrenau pentru luptă. După două zile, localitatea a fost recucerită de o unitate de skyori.

Campionatul național

In Martie 1944, în munții Irkuțc, lângă Sverdlovsc, s'a disputat campionatul central național de sky. Cea mai mare parte din concurenți erau soldați și ofițeri, cari pentru aceasta au primit concedii speciale dela unități. Mulți dintre ei erau excepționali luptători pe front. La campionatul U. R. S. S. pe anul 1945 au concurat 750 skyori, cei mai buni ai țării.

Sunt două nume în skyul sovietic, cari fac cinste istoriei lui. Dimitrie Vasiliev și Anton Peniazev. Rezultatele lor n'au fost întrecute mult timp, până atunci când ei înșiși și-au pregătit elevi cari să le doboare recordurile. Primul care a reușit aceasta a fost Vladimir Miagcov din Leningrad, care a parcurs 20 km. într'o oră, 17 minute și 13 secunde. De nenumărate ori, a străbătut 100—150 km. în spatele inamicului, iar după Vladimir Miagcov această distanță de 20 km. a fost acoperită de soldatul roșu Alexei Dobrâșin într'o oră, 17 minute și 03 secunde. Iar primului i-au trebuit 3 ore, 16 minute și 53 secunde pentru a parcurge 50 km.

Cea mai bună femeie în skyul sovietic, a fost Liuba Kulakova, care a mers 5 km. în 21 minute și 17 secunde. Ea ar fi reușit și mai bune performanțe, însă făcând parte din rândurile partizanilor a fost ucisă de ocupanții nemți.

Campionii U. R. S. S. de tennis: G. Korovina — N. Ozerov

Așii boxului sovietic în 1945

IN ANUL 1945, S'A DISPUTAT CEL DE-AL XII-LEA CAMPIONAT DE BOX AL UNIUNEI REPUBLICILOR SOVIETICE SOCIALISTE.

LA CAMPIONAT AU PARTICIPAT 74 DE BOXEURI, SUSȚINANDU-SE IN TOTAL 142 DE MATCHURI, IN DECURS DE 8 ZILE, CAT A DURAT COMPETIȚIA.

AU LUAT PARTE, IN AFARA DE 60 BOXEURI NOUI COMPEȚITORI și 14 CAMPIONI DIN ULTIMII ANI. CEL MAI VECHIU CAMPION DIN ACEȘTI 14 A FOST ALEXANDRU KSENOFONTOV, CARE DEȚINEA TITLUL SUPREM LA CATEGORIA UȘOARA INCA DIN ANUL 1933 ȘI CARE L-A PIERDUT ANUL ACESTA IN FAȚA LUI VICTOR PUȘKIN DELA ARIPI SOVIETICE.

IN ORDINEA CATEGORIILOR, CAMPIONII DE BOX PE 1945 AI UNIUNEI SOVIETICE SUNT URMATORII:

Categoria muscă: Lev Segalovici (Armata Roșie).

Categoria cocoș: Ivan Avdeev (Dinamo).

Categoria pană: Ivan Kniazev (Armata Roșie).

Categoria ușoară: Victor Pușkin (Aripi Sovietice).

Categoria semimijlocie: Serghei Șcerbacov (Aripi Sovietice).

Categoria mijlocie: Evghenie Ogurencov (Construktor).

Categoria semigrea: Levan Gudușeuri (Dinamo-Tiflis).

Categoria grea: Nicolai Koreleov (Pișcevik).

Campionii tennis-ului sovietic

Finala campionatului U.R.S.S. de tennis pe anul 1945 a opus la proba de simplu domni pe Ozerov lui Belitz-Geiman, titlul de campion revenind după o luptă mare primului, rezultatul final fiind: Ozerov — Belitz: 6 — 4; 2 — 6; 3 — 6; 6 — 3; 6 — 3.

Titlul suprem la simplu doamne a fost câștigat ușor de G. Korovina, care nu a întâlnit în competiție nici-o adversară de talia sa.

La simplu doamne-junioare, a învins A. Gorina dela Ț. D. K. A. Moscova, care a surclasat în finală pe Lukirschii din Leningrad.

Basket și volley-ball sovietic

Cadre — concepție — campioni

In anul 1939, activau în Uniune 40.500 jucători de basket-ball și 301.500 volley-balliști, număr care a fost dublat în anul următor.

Aceste cifre sunt calculate fără a se socoti jucătorii de basket și volley-ball ai Armatei Roșii, ai Flotei și cei încadrați în organizația „Dinamo".

Până la războiu se disputa în fiecare an campionatul Uniunii de basket și volley-ball, la care participau 200 echipe din 65 de orașe. Socotind și jocurile eliminatorii care precedau campionatului reiese că luau parte la cea mai însemnată competiție de basket și volley-ball aproximativ 800 echipe de basket-ball și 1000 de volley-ball.

Din aceste două sporturi, cei care câștigă tot mai mult în amploare și stimă este basket-ball-ul, ridicat în U. R. S. S. la un înalt nivel.

Primul campionat național de basket-ball al U. R. S. S. s'a disputat în 1944, fiind împărțit în două competiții paralele: una masculină și una femenină.

Al doilea campionat național a fost cel al anului 1945, preliminariile sale fiind în ordine: campionatele orășenești, campionatele de raioane (cari echivalează din punct de vedere administrativ cu județele românești) și campionatele pe zone (o zonă geografică înglobând mai multe republici).

Astfel, la campionatul național 1945 au participat 33 echipe, reprezentând tot atâtea zone geografice.

Titlul de campion masculin a revenit la mare luptă echipei Casei Centrale a Armatei Roșii — Ț. D. K. A. (Moscova), care a preluat supremația dela D. K. A.-Tiflis, fostul campion național.

Lui Ț. D. K. A., îi urmează în ordine, în clasament: D. K. A. (Tiflis), Dinamo (Moscova), Kutaissi (Gruzia) și Dinamo (Tiflis).

Competiția femenină s'a terminat cu victoria detașată a echipei Dinamo (Moscova), urmată de: Locomotiv (Moscova). Reprezentativa Kievului și Reprezentativa orașului Baku (Azerbeidjan).

Difuzare — concepție tehnică

In Uniune, iau naștere săptămânal noui echipe de basket-ball, multe din ele — majoritatea — creiate pe lângă fabrici și întreprinderi, astfel încât o statistică e dificil de ținut.

O cifră edificatoare putem da totuși: numai Tbilisi, capitala Gruziei, — republica posesoare a celui mai valoros basket-ball din U. R. S. S. — are peste 200 de echipe masculine și femenine.

Spre deosebire de Gruzia, în Moscova are întâietate valorică basket-ballul femenin, cu principalele exponente în echipele Dinamo ș. Locomotiv.

Inalta clasă a basket-ballului sovietic a fost demonstrată cu ocazia întâlnirilor, din turneul celor opt orașe, ale echipelor din Tiflis, Moscova și Leningrad cu cele din Estonia, Letonia și Lituania pretendenți la titlul european.

Acest campionat, disputat în Estonia, la Tallin, a fost câștigat glorios de reprezentativa capitalei Gruziei, Tiflis (Tbilisi).

Iar o statistică a stabilit gradația valoarei basket-ballului sovietic pe regiuni, astfel: Gruzia, Moscova, Kaunas, Tallin.

Fază dintr'un match hotărîtor pt. soarta clasamentului între Dinamo M.— Dinamo L.
Homici-Soloviov (M)-Fedorov (L)—Niculțev (M)-Semiciasnâi (M)